

Щодень по-іншому мені

Світає небо у вікні,
Долини, схили, косороги
Такі ж і не такі, як вчора.
І як завжди, але й не так
Співають птиці, квітне мак,
Хмарки пливуть, ліси синіють,
Попід гаями ріки мріють.
І люди ті ж, яких я знав,
І той же плин турбот і справ,
Ті ж голоси, слова, пісні,
Ті ж очі, радісні й сумні,
Але щоднини, щогодини
Світ од зернини до людини —
У кольорах, у звуках, в тінях —
У невловимих вічних змінах.
І скільки б нам не вікувати,
І скільки б серцю не звикати
До всього, що живе і дише, —
Воно щомиті інше, інше.